Proletari din toate țările, uniți-vă!
La lupta pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fiți gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VIII nr. 3 (563) ⋆ mierc. 9 ian. 1957 ⋆ 4 pag. 15 bani

Răsfoind pagini dragi

In zilele sărbătorilor de iarnă, copiii trăiesc clipe de veselie.

In țările de democrație populară unde copiii cresc sub grija părintească a partidului, sosirea Anului Nou este într-adevăr o sărbătoare de basm. Orașele îmbracă mantie sclipitoare. Ghirlande de becuri multicolore, brazi înalți acoperiți de nea, jucării, multe jucării umplu piețele de strălucire. Pretutindeni pe copii îi întîmpină bucurii, surprize. Și pentru copiii oamenilor muncii din țările capitaliste se organizează serbări. Sînt cunoscute serbările pentru copii pe care Partidul Comunist Francez le organizează la Velodromul de iarnă din Paris.

Tot vacanța de iarnă prilejuiește apariția unor reviste mai colorate, mai vesele decît de obicei. Să răsfoim cîteva din ele.

Ne apropiem cu drag de „Pionerskaia Pravda" să aflăm vești despre prietenii noștri sovietici. Pe prima pagină ne întîmpină un mănunchi de poze. Pionierii sărbătorind pomul de iarnă la Kremlin în sala Gheorghievsk. Un grup de pionieri pe săniuță cu Moș Gerilă.

Intoarce pagina și ai să găsești pomul de iarnă înalt de 20 m. care se află pe arena de gheață a Palatului sporturilor din Lujniki... Acolo Moș Gerilă înconjurat de prietenii lui, eroii unor povestiri, a sosit cu o mașină. Tot aici ai să găsești și cîteva întîmplări vesele care se petrec în pădure. In peripețiile ursulețului, coțofanei, veveriței, își pot recunoaște obiceiurile mulți școlari.

Să privim acum „Der Junge Pionier" (Tînărul pionier). Acolo vom găsi mai multe povestiri din viața copiilor germani.

Dacă doriți să cunoașteți redactorii care lucrează la gazetă, deschideți paginile din mijloc.

Multe jocuri și fotografii, desene hazlii înveselesc numărul de Anul Nou.

„Vaillant" este revista pionierilor francezi. Prima copertă ilustrată în multe culori te vestește că la pagina 8 găsești un joc nemaipomenit. Și într-adevăr acolo găsești jocul „Moș Gerilă cere ajutor". Nu lipsesc din număr nici peripețiile hazlii ale lui Pif le Chien și nici aventurile lui Ives-le loup.

Pe pagina I-a. a ziarului „Pionyrske noviny" (gazeta pionierilor cehi) te întîmpină un Moș Gerilă, care plin de voie bună face urări copiilor. Se înțelege că celor cu obiceiuri proaste le dorește să nu intre cu ele în anul care vine.

In pag. a III-a se anunță pentru anul 1957 un concurs mare de aeromodele.

Cunoscutul scriitor ceh Jan Drda a scris în numărul acesta o frumoasă povestire pentru copii.

Cine de la noi nu știe cît de veselă și colorată este „Luminița" noastră! Dar numărul de Anul Nou s-a întrecut pe sine. M-aș opri să vă povestesc despre „Luminița" dar sînt multe de spus, așa că vă las pe voi, dragi prieteni, s-o vedeți singuri.

Pionierii și școlarii maghiari de la noi au primit de Anul Nou o gazetă deosebit de frumoasă. Pe pagina I-a s-au prins într-o horă în jurul pomului de iarnă, Iepurilă, Ursul, o floare și încă vreo doi copii. Se-nțelege că-i vorba de-un carnaval. Pagina a IV-a a gazetei „Pionir" îți rezervă o surpriză plăcută: întreaga pagină este de umor.

Surpriza „Cravatei roșii" de Anul Nou este povestirea în imagini „Contele de Montezuma". Firește mai sînt și altele, dar noi v-am spus numai atît.

Nu se poate spune că în vederea Anului Nou gazetele și revistele nu și-au pus haine de sărbătoare!

AL. MIHU

S. Marșak

Poveste lituaniană

O bunică avea cîndva
Un ieduț în seama sa.
Dînsa foarte îl iubea,
Ea cu pită-l sătura
Și cu cvas chiar îl cinstea.

Intr-o zi, buna bătrînă
Il trimite la fîntînă.
El: Mă tem că-s lupi în jur!
Ea: Ieduț cu părul sur,
Bate din picioare, zvîrle! —
Cu cornițele stînd gata...
Trei copite-n lupi azvîrle,
Cu-n picior ducînd găleata!

Pleacă iedul, așa dar,
Trece lunci și movilițe...
Cobilița-i de arțar
Și de tei cele cofițe.

Trop-trop-trop, mergea de zor,
După apă de izvor.
(Ce păți apoi, chiar el
Ne va spune, cătinel.)
— Cum mergeam, așa, stingher,
In lunca unui boier
Imi ieși vechilu-n cale
Și-mi izbi una în șale...

Imi zdrobi apoi copita,
Si nici vorbă să-i stea bîta
Pînă bietele-mi oscioare
Fură patru grămăjoare...

Oasele ce mi-au rămas
Le-am tîrît cu greu acas',
In grădină le-ngropai
Și cu lacrimi le udai.
Și-acolo crescu, în vară,
Un tei mic cu flori de ceară
Și un măr cu frunza rară
Din care-mi făcui vioară.
Și apoi din lemn de tei
Făurii arcușul ei.
Cînd am început să cînt —
După cîntecul ei sfînt
Mult jucară fetele

Și bociră, bietele...
Tili-tili-tilili,
Cineva mi-o șterpeli.

De-oți găsi-o, de la mine
Veți primi un stup de-albine,
Un stup plin cu miere rară
Și cu faguri mari de ceară!

(Din „Pionerscaia Pravda")
trad. de D.Z.

Pentru ca viaţa noastră să fie cît mai fericită

Era într-o dimineaţă de sfîrşit de an, a lui '56. Peste tot oamenii se pregăteau să întîmpine cu alte realizări noul an care se apropia.

In dimineaţa aceea la radio s-a auzit un anunţ: „Peste citeva minute vom transmite un important comunicat“! Parcă văd cum alături de părinţi aţi lăsat şi voi treburile şi v-aţi apropiat de aparatul de radio. Peste citeva minute vocea clară şi sobră a crainicului s-a făcut auzită. — ...„In zilele de 27-29 decembrie 1956 a avut loc Plenara C.C. al P.M.R., care a adoptat noi şi extrem de importante măsuri“...

Părinţii s-au uitat la voi cu o privire plină de fericire şi apoi, atenţi, au ascultat mai departe comunicatul.

Au trecut de atunci doar citeva zile. Sîntem în 1957 — într-un nou an din cincinal. Un an al cărui început este marcat de munca entuziastă a părinţilor voştri, însufleţiţi puternic de măsurile adoptate de partid, în cadrul Plenarei Comitetului său Central din 27-29 decembrie 1956

Fiecare om din ţara noastră, care munceşte în fabrică sau pe ogor, a avut în nenumărate rînduri prilejul să se convingă tot mai mult că Partidul nu cunoaşte interese mai mari decît interesele poporului. Recenta Plenară care a adoptat noi măsuri, menite să facă viaţa părinţilor voştri, deci şi a voastră tot mai fericită şi mai luminoasă, a confirmat încă odată acest adevăr.

In anul acesta salariile vor fi sporite cu 15%. Astfel părinţii voştri vor putea să aducă în casă tot mai multe lucruri, tot mai multă îmbrăcăminte şi hrană pentru voi.

Pentru aceasta Partidul cheamă părinţii voştri să ridice sus steagul întrecerii socialiste, să lupte pentru sporirea producţiei, pentru ridicarea productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost.

La Plenară s-au mai discutat probleme legate de sporirea producţiei agricole. Voi ştiţi că înainte de plenară statul nostru îşi forma un fond central de produse agricole din cotele pe care ţărănimea muncitoare le dădea clasei muncitoare, care-i trimetea produse industriale? Cred că ştiţi. Acum, Plenara a hotărît că este mai bine să nu se mai dea cote la grîu, porumb, floarea soarelui alte boabe, cartofi, lapte...

Produsele pe care ţărănimea muncitoare le are în plus vor fi vîndute de acum la cooperative, pe calea achiziţiilor şi contractărilor, formîndu-se din acestea, fondul centralizat al statului.

Această hotărîre a Plenarei C.C. — va face să crească tot mai mult producţia agricolă, cu atît mai mult cu cît în acest an agricultura va primi:

3100 tractoare, peste 3000 pluguri de tractor, 500 combine pentru porumb, 3000 semănători de porumb, 4400 cultivatoare, 1000 combine pentru cereale. Tot în acest an se vor fabrica de 3 ori mai multe maşini agricole decît în 1956.

Iată doar citeva din măsurile luate de Plenara C.C. al P.M.R. Celelalte măsuri care s-au mai luat au de asemeni scopul de a îmbunătăţi condiţiile de trai ale oamenilor muncii de la noi. Ele se referă la activitatea sfaturilor populare, a întreprinderilor şi ale altor instituţii.

Acum, cînd întreg poporul muncitor este mobilizat de hotărîrile Plenarei, cînd părinţii voştri luptă însufleţiţi pentru a îndeplini sarcinile unui nou an din cincinal, nici voi pionierii nu trebuie să uitaţi care este datoria voastră.

Răspundeţi deci cu noi succese la învăţătură şi disciplină grijii părinteşti a Partidului pentru voi, pentru părinţii voştri, pentru noi toţi cei care muncim ca viaţa în ţara noastră să devină tot mai bună şi mai luminoasă.

C. MIHAI

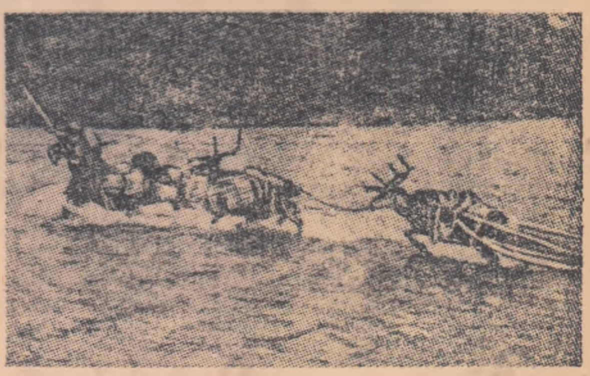
LAPONII

O zi de toamnă în nordul Scandinaviei. Pe pămîntul acoperit de prima zăpadă înaintează o caravană condusă de un bărbat. Veşmintele lui seamănă cu un costum de schior, numai că sînt impestriţate în culori vii şi împodobite cu panglici colorate şi nasturi strălucitori. De cordonul lat de piele este prinsă o pungă brodată pe ambele feţe şi un pumnal cu mîner de corn de cerb.

Bărbatul duce legat de un dîrlog lung un cerb mare — este cerbul conducător al caravanei. Deoparte şi de alta a caravanei merg caprele, iar ceva mai încolo înaintează o cireadă de cerbi. În urma cirezii păşesc păstorii, însoţiţi de cîini.

Sînt laponii nomazi, care-şi mută cirezile de cerbi de pe ţărmul mării spre tundră, unde animalele îşi vor găsi hrană şi anume un muşchi numit „muşchiul cerbilor". Primăvara, cirezile se îndreaptă din nou spre ţărmurile Oceanului Atlantic: ele găsesc acolo iarbă fragedă, iar vîntul proaspăt apără animalele de ţînţari şi tăuni.

. . Caravana se opreşte. Corturile se instalează cu repeziciune. Copiii aleargă în jurul taberei chiuind de bucurie. Ici, colo se zăresc ciucurii roşii ai căciuliţelor lor. Unii dintre ei îşi spun că sînt cerbi, alţii sînt păstori. „Păstorul" aruncă cu dibăcie arcanul, prinde în fugă un „cerb" iute de picior şi-l doboară la pămînt. Va veni timpul cînd arcanul aruncat de această mînă dibace va zbura vreo 20 metri şi va prinde un cerb adevărat.

Laponii din Scandinavia trăiesc în regiunile nordice ale Suediei şi Norvegiei. Sînt un popor puţin numeros, de vreo 30.000 de oameni. Vreo 10.000 de laponi trăiesc în regiunile nordice ale Finlandei şi vreo 1.700 pe peninsula Kola din U.R.S.S.

În legendele străvechi finlandeze, laponii erau denumiţi „vrăjitori ai Laponiei". Multă vreme a existat credinţa că laponii ştiu să vrăjească vînturile. Vrăjitorii lor „vindeau" marinarilor norvegieni vîntul prielnic — care nu era altceva decît o sfoară cu multe noduri. Pentru ca vîntul să bată în direcţia dorită, marinarii dezlegau unul din noduri.

Numeroşi învăţaţi au încercat să pătrundă taina originii laponilor. Etnografii şi antropologii presupun că laponii sînt de origine orientală.

Strămoşii lor au pătruns în Europa de nord încă acum 7-8 mii de ani. Inaintînd spre nord, pe măsura retragerii gheţarilor, ei au fost primii locuitori ai Scandinaviei şi Finlandei. Cu timpul popoarele mai puternice şi numeroase, norvegienii şi suedezii, i-au împins treptat spre nordul Scandinaviei.

Cerbul este baza existenţei lor: el le dă hrană, iar blana lui serveşte ca pat, îmbrăcăminte şi încălţăminte. Cerbii sînt mijlocul lor de transport. Cu pieile de cerb îşi acoperă corturile.

Au trecut anii. Au dispărut de mult ultimii „vrăjitori" ai laponilor. Tobele şi inelele de aramă ale laponilor mai pot fi văzute doar în muzeele etnografice.

Inelele „atotputernice" de aramă ale „vrăjitorilor" erau denumite de laponi „broaşte". In casele laponilor nu se mai aud loviturile surde ale tobelor şi nici zăngănitul inelelor de aramă, însă şi astăzi mulţi laponi cred în puterea tămăduitoare a broaştei, nu a celei de aramă, ci a broaştei vii! Ei îşi vindecă rănile punînd cite o broască pe ele. Laponii au credinţa că o broască uscată şi frecată cu lapte de cerb vindecă boli interne.

Laponii şi-au schimbat cu timpul felul lor de trai. Azi, doar o jumătate din ei mai duc viaţa de nomazi prin Suedia, iar în Norvegia şi mai puţin. Adesea cirezile sînt însoţite doar de bărbaţi, iar familiile lor trăiesc în sate. Mulţi trăiesc pe litoral, unde se ocupă cu pescuitul. O parte din ei se ocupă cu creşterea vacilor şi a caprelor. In Suedia se pot întîlni laponi agricultori Laponii care trăiesc pe peninsula Kola din U.R.S.S. folosesc la pescuit tehnica cea mai modernă. Satele lor sînt electrificate şi radioficate. Ei au spitale, biblioteci şi toţi copiii lor învaţă în şcoli.

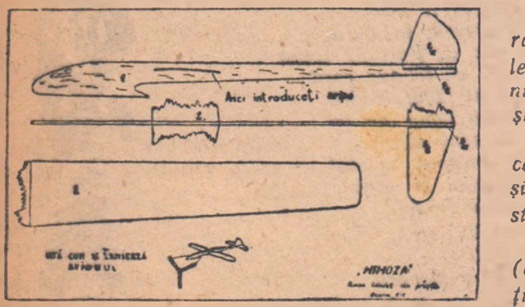
F. B.

Intreabă şi-ţi vom răspunde

Neculai Zeleznicov din Iaşi ne roagă să-i trimitem schiţa unui aeromodel simplu. Pentru el şi pentru toţi cei pe care îi interesează acest lucru, publicăm în acest număr sfatul profesorului Beni Attila din Cluj.

Construiţi aeromodelul „Mimosa“

Fiecare dintre voi poate să găsească în casă materialul necesar pentru construirea acestui mic avion. Aveţi nevoie de o bucată de placaj de 3 mm grosime, o bucată de hîrtie sticlată (glasspapier), hîrtie de desen şi un carton mai tare.

Priviţi schiţa alăturată şi desenaţi piesele dublînd dimensiunile (atît lungimile cît şi lăţimile).

Din bucata de placaj decupaţi fuselajul şi şlefuiţi-l cu hîrtia sticlată.

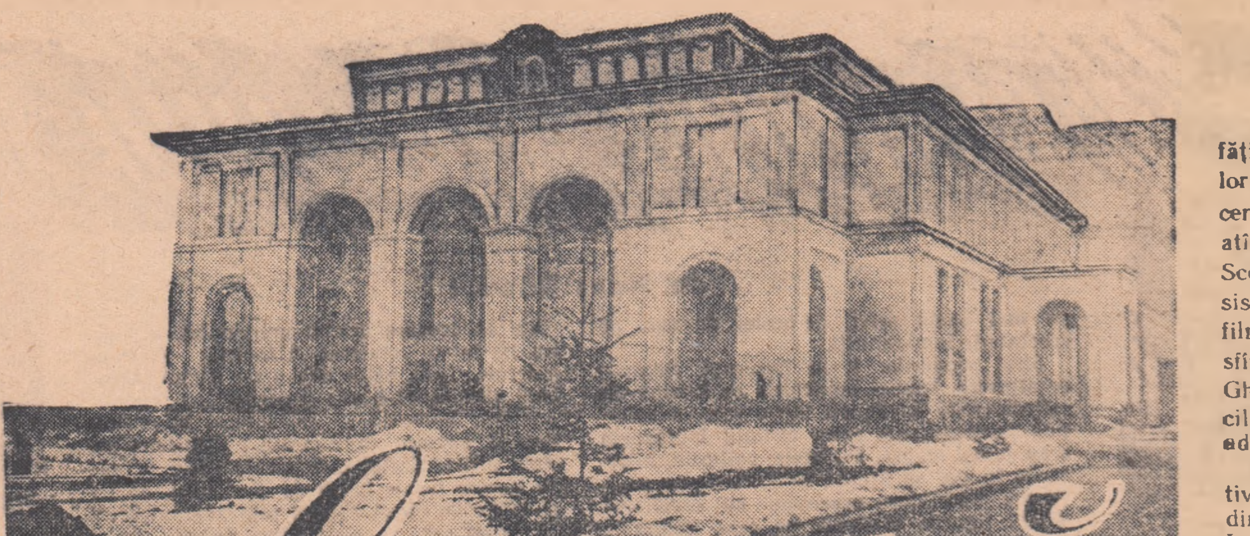
Piesele 1 a şi 1 b (ampenajul şi direcţia) le decupaţi din hîrtie de desen. Aveţi grijă să le tăiaţi corect şi frumos. Din bucata de carton mai tare (pentru că altfel nu rezistă în timpul zborului) tăiaţi aripa (piesa nr. 2). După ce sînteţi gata cu piesele, lipiţi-le pe fuselaj pe 1 a şi 1 b. Aripa o introduceţi în orificiul fuselajului (cum arată desenul).

Construiţi apoi o praştie cu care să lansaţi avionul. Lansarea e simplă. Pe fuselaj, dedesubt este un cîrlig. De acesta agăţaţi cauciucul de la praştie şi întindeţi-l bine, trăgînd modelul înapoi. Cînd cauciucul este bine întins, daţi drumul la model. La lansare ţineţi cu o mînă modelul de coadă, iar cu cealaltă praştia.

Poveste fără cuvinte

din „Swiat MLODYCH", gazeta pionierilor polonezi.

La operă

Dragi copii, nu-mi închipui să existe vreunul dintre voi care să nu fi auzit de Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. care se află în București. De văzut un spectacol aici cred însă că n-ați văzut toți. De aceea vreau să vă iau cu mine la spectacolul de astă seară, „Fîntîna din Baccisarai", și să vă arăt și acest minunat lăcaș al artei.

Ne suim în tramvaiul 14 și coborîm la stația numită „Podul Elefterie". In dreapta, se vede clădirea Operei. Suim cele cîteva trepte, prezentăm la intrare biletele și iată-ne într-un hol nespus de frumos, împodobit cu sculpturi și coloane îmbrăcate în marmoră. Haideți să dăm hainele la garderobă și apoi... atenție! ...să pătrundem în sală. Aci, primul lucru care te izbește și te încîntă este uriașul policandru cu sute de becuri ascunse într-o țesătură fină de sticlă. El domină de la o înălțime amețitoare întreaga sală. De-abia după ce ai admirat îndelung această minunăție, poți cerceta în voie cele două rînduri de loji, balconul clădit în amfiteatru ca și parterul, precum și frumoasele arabescuri lucrate pe un fond de culoarea muștarului. Trebuie să vă spun că Teatrul de Operă și Balet a fost terminat în anul 1953, în cinstea celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților și că la construcția lui au contribuit prin muncă voluntară sute de muncitori, studenți, funcționari, și elevi. Acum însă, liniște! A bătut gongul. Lumina scade cu încetul și iată-ne aproape în întuneric. Deodată raza unui reflector ne înfățișează un om îmbrăcat într-un bogat costum oriental. El este în prada unor amintiri dureroase, lucru pe care îl înțelegem din gesturile sale. Din gesturi spun, pentru că „Fîntîna din Baccisarai" e un balet, iar în acest gen de spectacol artiștii exprimă sentimentele lor doar prin dans și mimică. Subiectul baletului este legat de fîntîna înaltă lîngă care se află orientalul în haine bogate, fîntînă care are o legendă a sa. ...Se spune că Ghirei Kerim, hanul tătarilor, atacînd castelul nobilului polonez Potoțki, a luat în captivitate pe Maria, fiica acestuia, de care s-a îndrăgostit. Maria este ucisă, din gelozie, de Zarema, una din soțiile hanului. Profund îndurerat, hanul o ucide pe Zarema și clădește această fîntînă, „Fîntîna lacrimilor", unde își petrece multe ceasuri chinuit de amintirea frumoasei Maria și a Zaremei ucigașa ei.

Această simplă și mișcătoare legendă și-a găsit o minunată exprimare artistică în versurile lui Pușchin, pe baza cărora marele compozitor sovietic Boris Asafiev a compus muzica pentru baletul care-l vedem noi astă seară.

Actul I. O scenă emoționantă ni se înfățișează ochilor: atacul tătarilor asupra castelului Potoțki. Incendiul care mistuie clădirea este atît de bine redat, încît pare real. Scena este realizată printr-un sistem complex de reflectoare, film și producătoare de fum. La sfîrșitul actului apare în scenă Ghirei și Nurali, șeful războinicilor tătari purtînd de dîrlogi cai adevărați.

Actul al III-lea. Maria, în captivitate, își amintește de viața din castelul tatălui ei. Minune! Imaginile acestor amintiri apar aievea pe fundalul scenei. Iată două Marii. Cea reală și cea de pe perete. Ambele execută aceleași mișcări de parcă ar fi o singură ființă care se vede pe ea însăși în oglindă. E un moment care dovedește înalta măiestrie artistică a interpreților. Nu ne putem opri ca, la lumina slabă ce se reflectă în sală, să nu căutăm în program numel[e] artiștilor: Alexa Dumitrache (Maria) Dumitru Bivolaru (Ghirei), Suzana Rumler (Zarema), Eugen Marcu (Nurali). Conducerea muzicală: Sergiu Comissiona Coregrafia și regia artistică: Oleg Danovschi, artist emerit al R.P.R.

Cînd lumina se revarsă din nou în sală, îți dăruiești din toată inima aplauzele acestui colectiv de artiști și tehnicieni care au izbutit să te vrăjească în cele cîteva ceasuri ale spectacolului.

Acum, copii, să ne luăm hainele de la garderobă și ...acasă. Cu alt prilej, vom merge din nou împreună la Operă.

A. WEISS

ORA „H"

Cinematografia noastră va prezenta în curînd pe ecranele din Capitală și din țară o nouă producție: filmul pentru copii „Ora H".

Realizat de un grup de tineri absolvenți ai Institutului de Teatru și Artă cinematografică „I. L. Caragiale" (Andrei Blaier și Iveticl Sinișa — regizori, Dănilă, Penescu, Huzum și Peter — operatori, pe muzica lui Dan Jelescu), filmul turnat în Studioul București aduce în fața spectatorilor povestea primelor peripeții ale lui Dinu și ale prietenilor săi din „Muzicuța cu schimbător", cunoscuta carte scrisă de Nicuță Tănase. Cîțiva colegi de școală și prieteni din cartier renunță pentru un timp la jocurile lor pentru a-l ajuta pe Dinu să salveze cinstea tatălui său.

Toate scenele au fost filmate în școlile și pe străzile unor cartiere mărginașe din București, avînd ca interpreți nu artiști, ci școlari așa cum sînteți voi.

V-am da mai multe amănunte, dar interpretul rolului principal, elevul Dan Căpraru, și „colegii lui de film" vor povesti într-unul din numerele noastre viitoare mai pe larg — nu acțiunea și desfășurarea ei, pe care desigur le veți vedea pînă atunci — ci participarea lor la crearea filmului.

Nota zero la purtare

Dacă stai bine să te gîndești, e greu să alegi. E o dimineață de vacanță, cînd ai putea merge la cinematograf, la teatru sau circ... La toate acestea, s-au anunțat spectacole anume pentru copii. Unde să mergi mai întîi?

Să ne oprim puțin la teatrul C. Nottara din Capitală. O sală nu prea mare dar plăcută îi primește pe spectatori și-i îmbie cu scaune moi. Grupuri vesele de pionieri, de școlari — își ocupă locurile, vorbesc zgomotos, spun glume, rîd — dar în privirile tuturor ghicești nerăbdarea.

O bătaie de gong... și sala se învăluie în întuneric. Cortina se dă la o parte. Nu se mai aude nici o șoaptă în sală. In sfîrșit, începe... Pe scenă se desfășoară povestea lui Ștefan Vardia. Sîntem la piesa „Nota zero la purtare". Autorii, Virgil Stoienescu și Octavian Sava (de altfel bine cunoscuți din nenumăratele lor scenarii transmise la radio), ne poartă într-o școală în anul imediat după eliberarea țării noastre. Iată clasa a VII-a de liceu, ora I. Intră profesorul de geografie. Puțin obosit, cu spinarea încovoiată, privind neîncrezător la elevii neastîmpărați... Oare nu i s-a pregătit iar o șotie? Niscaiva pionieze pe scaun, sau cine știe ce.

In ziua aceea, în clasă se afla un elev nou, Ștefan Vardia, utecist. De aici începe conflictul piesei. Lui Ștefan Vardia nu-i va fi tocmai ușor aici în clasă. El va avea să-l înfrunte pe Mihai Felecan, fiul colonelului Felecan. Mihai, un tînăr cu părul pomădat, cu privirea obraznică umilește, poruncește, dirijează întreaga clasă. Prin educația de acasă, prin felul lui de viață, nu poate să-i iubească pe comuniști, deci nici pe Vardia. Mînat de ur[ă] Mihai Felecan va încerc[a] toate mîrșăviile pentru a-l alunga pe Vardia din școală. Se pare chiar că va re[uși]. Vardia e pe punctul d[e] a fi eliminat. Eliminare[a] însă nu va avea loc. S-a[u] dus timpurile cînd Felec[a]nii făceau ce le poftea in[i]ma, s-au dus timpurile cîn[d] nedreptatea era stăpînă. Va[r]dia o știe bine. El va reu[și] să-și cîștige clasa de pa[r]tea lui. Vardia este tînă[r] entuziast, dar în acela[și] timp calm, stăpînit în mo[]mentele grele. Educat d[e] U.T.C., el știe pentru ce lu[p]tă. „Cred în seriozitate", spune Vardia colegilor să[i]. „Școala nu-i un maidan d[e] golănisme". Astfel Vard[ia] va cîștiga încrederea clas[ei] și-și va determina coleg[ii] să-și schimbe atitudinea fa[ță] de profesori, față d[e] școală, și de învățătură. F[ire]a lui cinstită, deschis[ă], puternică, îi cucerește [pe] cei din jur: Ștefan știe s[ă] găsească calea spre inim[a] fiecăruia din clasă.

Iată-l aproape de Mirc[ea] zis Barbarosa, băiatul în a[]parentă zăpăcit, cu glum[e] mereu pe buze, care întî[r]zie mereu la ore, dar car[e] își petrece ceasuri întregi [la] observatorul astronomi[c] fiindcă-i place să studiez[e] stelele, luna.

Iată-l apoi alături d[e] Tarzan, sportivul cu pumn[i] puternici, dar în care Var[]dia întrezărește o fire cin[]stită. Sau iată-l cîștigînd i[]nima Marianei, pe care î[n] taină o îndrăgește.

„Nota zero la purtare" prezintă un fragment di[n] viața de școală din acea perioadă cînd încă o parte din ceea ce era vechi se mai păstra, iar noul puternic, tînăr, irumpînd avea să mături vechiul. Tinerețea, veselia, lirismul acestui spectacol te cuceresc de la începutul piesei și-ți rămîn stăpîne pe suflet încă mult timp după căderea cortinei.

B. CARAGIALE

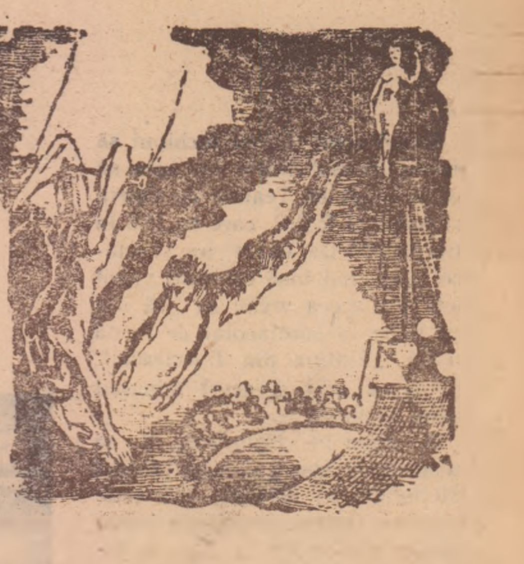
Ștefan Vardia într-o discuție cu Barbarosa

Intr-o recreație, Vardia, în mijlocul colegilor.

SACRIFICIUL CLOVNULUI

de Hans Röwert

Cele ce vă voi povesti s-au petrecut într-o seară de iulie...

In „Piața de Piatră" din orașul Sao Paolo fusese ridicat imensul cort de pînză al circului „Norissa". Reprezentația era în toi. Celebrul dresor Nassa Sem Aharin își terminase tocmai faimosul său număr cu cei opt elefanți indieni, cînd în manej țîșniră ca un vîrtej „Cei 3 Albertini", întîmpinați cu ropote de aplauze.

In sunetele melodioase ale orchestrei, acrobații se cățărară cu grațioasă agilitate pe frînghii. In cîteva clipe fură sus, la trapeze, ale căror bare de metal scînteiau în bătaia razelor celor 200 de becuri.

Jos, în fața cortinei de catifea care masca intrarea artiștilor, Bepo, clovnul muzical, întemeietorul trupei „Cei 3 Albertini", urmărea atent pregătirile acrobaților în mijlocul cărora se afla Rodica, fiica lui. Cu mulți ani în urmă Bepo a lucrat și el la trapez și a devenit celebru prin îndrăzneața figură „Săritura dracului". Acum însă Bepo era prea bătrîn ca să mai apară în public, să mai poată privi, de-acolo, de sus, pe spectatorii înmărmuriți.

Șirul gîndurilor îi fu întrerupt. Becurile se stinseră. Numai fascicolele de lumină ale reflectoarelor învăluiau într-o mantie roșiatică acrobații, ale căror evoluții îndrăznețe erau totuși sigure. Piruetele, salturile, aruncările în gol se urmau cu repeziciune amețitoare. Spectatorii urmăreau cu răsuflarea tăiată figurile uluitoare pe care Rodica le făcea sub cupolă și care se terminau printr-un dublu „saltomortale". Și cînd toată lumea credea că s-a prăbușit, iat-o așezată pe bancheta trapezului, zîmbind grațios, mulțumind în dreapta și-n stînga. Partenerul ei, Pedro, care-i supraveghiase mișcările, prinse bara de metal și o legă cu un gest obișnuit.

Lîngă Bepo, directorul circului admira, ca-n fiecare seară, curajul trapeziștilor, cînd, de după perdea, apăru șeful grăjdar. Inspăimîntat, el îi șopti ceva.

Afară cerul se acoperise cu nori negri ca păcura. In cuștile lor zăbrelite, jaguarii urlau înfiorător. Peste tot fuseseră aprinse semnalele de alarmă vestind pericolul. Dinspre Atlantic gonea **Pampero**, uraganul care mătura totul în calea lui. Inaintînd cu viteză fantastică, uraganul se apropiase de oraș, trîmbele învăluiau în nori de praf cortul circului și vagoanele de dormit ale artiștilor. Dîndu-și seama de dezastru, directorul luă toate măsurile cu putință. Toți știau că în asemenea momente se putea întîmpla orice. In circ însă, nimeni nu bănuia încă nimic.

Sub cupolă, Rodica se avînta mereu în gol. Un scurt „Ale" răsună din nou în cortul de pînză. Dar în clipa cînd se pregătea să prindă iarăș bara de metal, uraganul izbi cu furie cortul și, cu un șuierat sinistru, ocoli acoperișul cupolei. Instinctiv Rodica apucă mînile lui Alezo, celălalt partener, căruia un gînd i se înfipse în creier: „Vor ține oare corzile?" Apoi, la fel de hotărîți, cu aceeași îndrăzneală, acrobații își continuară numărul, urmărind în același timp privirile tot mai neliniștite ale spectatorilor.

Ca să acopere urletul uraganului, orchestra își înteți cîntecul. Alămurile răsunau puternic. Toba bătea nebunește ritmul. Acrobații simțiră că-i trec sudorile.

Afară, **Pampero** se dezlănțuise înfiorător. Fațada circului fu distrusă. Scheletul de lemn pîrîia. Cortul care servea drept magazie pentru furaje fu smuls din țăruși, paiele și fîșiile de pînză zburau prin aer, fulgerele se întretaiau ca niște lame de oțel, norii goneau pe cer.

De la locul lui, Bepo asculta și abia mai respira. In loji și în staluri, neliniștea punea stăpînire pe spectatori. Mulți își părăsiseră locurile și se îndreptau grăbiți spre ieșire.

Dintr-un salt, Bepo se repezi în manej și vocea lui răsună în microfon, povestind glumeț cum, cu mulți ani în urmă, el, clownul Bepo, executa periculosul salt mortal numit „Săritura dracului", pe care le-o va arăta chiar acum.

In grabă, „Cei trei Albertini" alunecară pe frînghie. Rodica voi să-și împiedice tatăl de la hotărîrea lui nebunească, dar ajunse prea tîrziu și iat-o singură, în mijlocul manejului, privind cum bătrînul Bepo se cățăra spre cupolă. Fără să șovăie, mîinile lui apucară bara. Neluînd în seamă strigătele deznădăjduite ale fiicei sale, era stăpînit de un singur gînd: spectatorii nu trebuiau să plece. Ieșirile circului nu trebuiau deschise cu nici un preț. Uraganul nu trebuia să găsească nici un locșor pe unde să se strecoare. Altfel, într-o clipită, cortul ar fi fost prefăcut în zdrențe.

Spectatorii, uitînd de primejdie, priveau uluiți la Bepo care se legăna în înălțimea trapezului. Paietele care îi împodobeau costumul sclipeau ca diamantele. Pe nesimțite, oamenii își reluară locurile, neștiind că afară uraganul își depăna mai departe cîntecul pustiitor. Iar în timp ce alămurile scoteau sunete tot mai ascuțite, Bepo se arunca de pe un trapez pe altul, cădea în gol cu iuțeală de bolid. La cea de-a unsprezecea „plimbare" se pregăti pentru „Săritura dracului". Se rostogoli de trei ori, întinse mîna după ultimul trapez, dar... greși cu puțin ținta. Un urlet de groază izbucni din mii de gîtlejuri. Insă Bepo se ridică liniștit din plasă, făcu o plecăciune, iar spectatorilor nu le veni să creadă cînd auziră instrumentul din care clovnul scotea o melodie tristă. Nimeni însă nu observă sîngele care i se prelingea pe buze.

Impleticindu-se caraghios, izbuti să mulțumească pentru aplauze și, după ce se mai înclină o dată, dispăru după cortina de catifea. In momentul acesta cortul se cutremură.

*

Tîrziu, cei ce aplaudaseră aflară că zîmbetul paiaței fusese ultima suflare a unui mare artist care, cu prețul vieții sale, a salvat de la moarte mii de oameni. După trei zile, întregul Sao Paolo conducea pe ultimul drum corpul neînsuflețit al clovnului Bepo.

Uraganul se potolise și, peste natura veșnic înfloritoare a tropicului, soarele își revărsa razele dătătoare de viață.

In romînește de M. ROȘU

Din partea prietenilor

Cu prilejul noului an pionierii din alte țări și gazetele pionierești frățești ne-au trimis nouă și cititorilor noștri multe urări de bine. Iată cîteva din urările trimise:

Din R. D. Germană

Dragii noștri, în primul rînd vă rog să primiți sincerile mele urări de bine, pentru Anul Nou. Doresc să știu ce mai faceți.

Cu acest prilej, vă mulțumesc pentru că mi-ați trimis „Scînteia pionierului" ceea ce m-a bucurat foarte mult.

Incă o dată, din partea mea și a mamei mele, vă doresc mult noroc!

Helmut WENDT
Altenweddingen Mühlenstr. 198 Kreiss Wanzleben

Din R. P. Albania

Vă felicităm cu prilejul lui 1957 și vă dorim noi succese în munca voastră de educare a tinerei generații.

Colectivul gazetei Pionieri

Din U.R.S.S.

Bună ziua, tovarăși din redacție!

Mă adresez d-voastră cu rugămintea să transmiteți prin ziarul d-voastră pionieresc următoarele urări de Anul Nou:

Dragi prieteni romîni!

Vă felicit cu ocazia Anului Nou. Vă doresc multă sănătate, succese la învățătură și realizarea deplină a tuturor planurilor pionierești.

Multe treburi au de făcut pionierii și în anul ce vine, să le înfăptuiască, cu avînt și cu curaj!

Aș dori foarte mult să mă împrietenesc cu pionierii romîni.

Prietenia nu cunoaște distanțe.

Galina CETVERIKOVA
U.R.S.S. orașul Kazan
Școala medie nr. 37-cl. a VII-a A

Din R. Cehoslovacă

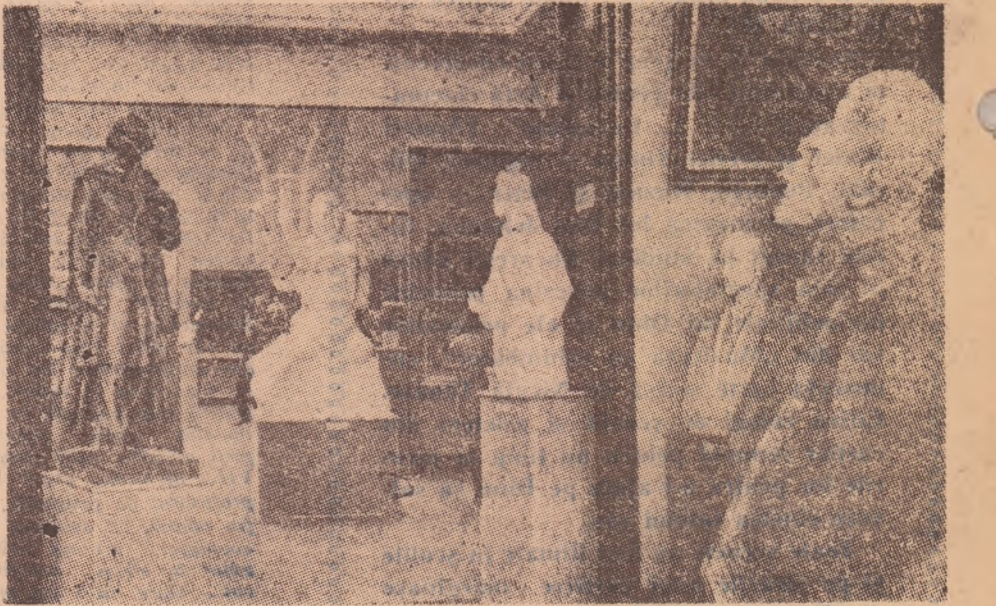
Tuturor copiilor din țara dumneavoastră le dorim, cu prilejul noului an, pace și mult succes la învățătură.

Redacția Pionyrské noviny-Praga

*
* *

Cei care îndrăgesc arta de a reda viața prin forme și culori, au prilejul să viziteze expoziția interregională de artă plastică. La sala Dalles din Capitală, sînt expuse o seamă de lucrări ale celor mai talentați pictori și sculptori. Iată un colț al acestei bogate expoziții.

* *
*

Cîștigătorii etapei a II-a a concursului „CINE ȘTIE MAI MULT"

PREMIUL I — 12 puncte

1. **Ceruș Despina** — Str. Ana Ipătescu nr. 19 A — R. Sărat. 2. **Chiș Ileana** — Str. Pușchin nr. 13 — Orașul Stalin. 3. **Carpati Veronica** — Str. N. Grigorescu nr. 1 A — Arad. 4. **Kepp Kurt** — Str. Republicii nr. 189 — Rupea, reg. Stalin

PREMIUL II — 11 puncte.

1. **Gory Jules** — Str. Leonida nr. 11, raionul 1 Mai—București. 2. **Grădinaru Nicolaie**—Str. Theodor Speranța nr. 130, raionul T. Vladimirescu, București. 3. **Jitaru Mircea** — Str. Olari nr. 2, raionul 23 Aug. București. 4. **Kassargian** — Str. Paris nr. 48 A, raionul Stalin — București. 5. **Piranian Andrei** — Str. Grigore Davidescu nr. 21, raionul 23 Aug., București. 6 **Purdel Mioara** — Str. Dobrogeanu Gherea nr. 16 — R. Sărat. 7. **Teodorescu Petre** — Str. Batiștei nr. 23, et. 7, ap. 33 raionul 1 Mai. 8. **Weisz Gavril** — Str. N. Bălcescu nr. 20 — Arad. 9. **Malek Sigmund** — Str. Noroiului nr. 22 — Rădăuți. 10. **Marinescu Bogdan** — Str. Nicolaie Leonard nr. 20 — București. 11. **Spandonide Constantin** — Str. Frumoasă nr. 50 — București.

PREMIUL III — 10 puncte.

1. **Avrămuț Horia** — Str. Ștefăniță Vodă nr. 21 — Constanța, 2. **Coroamă Elena** — Școala de 7 ani com. Ceahlău, cl. a V-a. 3. **Grigore Felicia** — Str. Dumitru Zoxina nr. 10, R. Grivița Roșie, București. 4. **Kogălniceanu Emanuela** — Str. Pictor Andreescu nr. 31, raionul 23 Aug. — București. 5. **Lămătie Cornel** — Com. Negrești, raionul P. Neamț — Bacău. 6. **Livezeanu Șerban** — Calea Moșilor nr. 124 — București. 7. **Marinescu Costel** — Com. Orlea, raionul Corabia, reg Craiova. 8. **Popescu Mihai** — Calea Mărășești nr. 142 — Bacău. 9. **Prioteasa Petre** — Com. Vișina Veche, raionul Corabia, reg. Craiova. 10. **Puticiu Lucia** — Com. Măgești, Poșta Vadul Crișului, Alejd — Oradea. 11. **Silaghi Rodica** — Str. Șelari nr. 3 — Arad. 12. **Topros Ada** — Str. 6 Martie nr. 11 — Vatra Dornei. 13. **Tomescu C. Bogdan** — Str. Lăzăreanu nr. 25, raionul V. I. Lenin — București.

MENȚIUNI — 9 puncte

1. **Cernev Gheorghe** — Str. Transilvaniei nr. 16 — Buzău. 2. **Constantin Maria** — Șc. Elem. com. Corbii Ciungi — raionul Titu — Buc. 3. **Curinan S.** — Com. Gaionov Cuvin 187, raionul Lipova, reg. Timișoara. 4. **Ionică Maria** — Com. Dridu-Urziceni — București. 5. **Iluță Aurelia** — Str. Plevnei nr. 6 R. Sărat. 6. **Iurașcu Iuliu** — Valea Lungă com. Vinderei — R. Berești — Galați 7. **Josan Corina** — Com. Teiuș, Str. I. V. Stalin nr. 105. 8 **Marinescu Gabriela** — Șc. de 7 ani Cîndești Deal — Topoloveni, reg. Pitești. 9. **Micu Victor** — Comuna Dedulești — R. Sărat. 10. **Mincu Mihai** — Str. Leonte Filipescu nr. 43 — Focșani. 11. **Mitran Maria** — Satul Cordea — raionul Tulcea. 12. **Nistor Elena** — Aleea Nicușor nr. 2 — R. Ghe. Gh. Dej — București. 13. **Pătrașcu Tudor** — Str. Gabriel Peri nr. 15 — Ploiești. 14. **Petru Lăbăduș** — Com. Sîntimbru, raionul Alba, reg. Hunedoara. 15. **Spornic Ana** — Str. 30 Dec. 168 — Rupea. 16. **Tudor Maria** — Str. Nouă nr. 80 — Brăila. 17. **Turcu Elena** — Str. Gh. Dimitrov nr. 13 — Orașul Stalin. 18. **Ungureanu Mihai** — Șc. Elem. com. Dumbrăvița-Pașcani — Iași. 19. **Vartan Rodica** — Str. Rondă nr. 13, raionul 23 Aug. — București. 20. — **Videanu M.** — Str. Transilvaniei nr. 21 — Giurgiu. 21. **Vlădescu Geta** — Str. Col. Buzoianu nr. 12 — R. Sărat

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii, tel. 7.61.00 7.60.10 abonamentele se fac la toate OFICIILE POȘTALE și SECȚIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114. Tiparul Intr. Poligrafică Nr. 2 str. Brezoianu, Nr. 23—25